

L'AVINGUDA DE CATALUNYA | TARRAGONA A TRAVÉS DEL FONS FOTOGRÀFIC SEGÚ CHINCHILLA (III)

Vista general de les casernes del general Contreras i el camp del Gimnàstic. Ara hi ha la Universitat Rovira i Virgili i edificis d'habitatges. Al fons també es contemplen les muralles i la catedral.

Sense militars ni futbolistes

Passejant per un carrer i viure els canvis que experimenta dia a dia de vegades no et dona la perspectiva de com s'ha transformat. Quan et pares a pensar i fas una mica de memòria t'adones gradualment que ens acostumem ràpid als canvis urbanístics i oblidem l'anterior fecció de l'entorn. En els casos dels carrers de la ciutat no tan fotografiats com altres, el record es desdibuixa molt més fàcilment; és el cas, per exemple, de l'avinguda de Catalunya.

La imatge és una font d'informació privilegiada i un document històric. Ens aporta informació del creixement urbanístic, dels edificis, del mobiliari i dels mitjans de transport. La mirada detinguda de les imatges ens permet descobrir-hi sempre alguna cosa original; són una font de coneixement i un testimoni de la memòria individual i col·lectiva.

Les fotografies que ara podem observar són el resultat de la curiositat, de l'observació, de la sensibilitat i de la mirada atenta del fotògraf, que li permeten capturar una instantània que, pel simple fet de ser fotografiada, és recordada i passa a formar part de la història i la memòria col·lectives.

L'avinguda de Catalunya era un espai als afores de Tarragona, amb camps de conreu i alguns masos aïllats, que va permetre la construcció de dos grans edificis durant la primera meitat del segle XX. El camp del Gimnàstic i les casernes del general Contreras, tots dos actualment desapareguts. A inicis de la dècada dels setanta va començar la urbanització del tram d'avinguda comprès entre l'actual avinguda de Rovira i Virgili, aleshores carrer Colom, i l'avinguda d'Andorra. En un acte institucional i amb presència de les autoritats del moment, es van iniciar les obres de prolongació el 10 de juliol de 1971. Suposava la culminació d'una aspiració tarragonina i una necessitat per a la millora del trànsit per la zona.

Del primer partit de futbol...

L'any 1920 es va formalitzar la compra d'uns terrenys de conreu, plantats de vinya i garrofers al camí de l'Àngel per a la construcció del camp del Gimnàstic. Dos anys més tard, el 20 d'agost de 1922, s'hi jugava el primer partit de futbol. L'any 1969 es va fer una permuta dels terrenys de l'avinguda de Catalunya per uns

M. Elena Virgili Bertran
Directora de la Biblioteca Hemeroteca
Municipal de Tarragona

L'AVINGUDA DE CATALUNYA | TARRAGONA A TRAVÉS DEL FONS FOTOGRÀFIC SEGÚ CHINCHILLA (III)

El camp del Gimnàstic va estar a l'avinguda de Catalunya fins a l'any 1972. Després es va traslladar a prop de la Vall de l'Arrabassada.

Durant més de cinc dècades, les casernes del general Contreras van formar part del paisatge urbà. La ciutat va anar creixent al seu voltant i la presència dels soldats que hi complien el servei militar també era un element més de la vida ciutadana

al camí de Budallera. El Nou Estadi s'inaugurava l'any 1972. El trasllat del camp de futbol deixà lliure un gran espai que s'aprofità per a la construcció de diversos blocs de pisos.

La segona gran construcció de la zona van ser les casernes. Un cop acabada la Guerra Civil, l'any 1939, el nou règim franquista es va plantejar com a prioritat dues grans edificacions: les casernes i la presó. El mateix any 1939 ja s'anunciava a la premsa de l'època la compra de terrenys per a la construcció de les casernes del general Contreras.

...a la marxa dels militars

Durant més de cinc dècades les casernes van formar part del paisatge urbà, la ciutat va anar creixent al seu voltant i la presència dels soldats que hi complien el servei militar també formava part de la vida ciutadana. L'octubre de 1994 es van tancar definitivament i el mes de novembre de l'any següent s'iniciaven les obres de demolició, que continuarien, en una segona fase, l'estiu de 1997. Quedava lliure una extensa àrea al centre de Tarragona que va suposar una remodelació urbanística molt impor-

tant. El nou edifici de la Facultat de Ciències Jurídiques de la Universitat Rovira i Virgili va ocupar gran part dels terrenys. L'edifici va ser guardonat amb un premi FAD l'any 2000.

Poc més avall s'hi troba l'antic edifici de les Germanetes dels Pobres, construït per l'arquitecte Antoni Pujol a les darreries dels anys setanta, que va substituir un edifici antic. La venda de l'edifici i els terrenys de les Germanetes va provocar queixes dels veïns i de l'Administració. Actualment, un cop rehabilitat, ha tornat a obrir les portes com a geriàtric.

Entre les darreres actuacions urbanístiques a l'avinguda hi trobem la construcció de la rotonda dels Quatre Garrofers, batejada amb aquest nom per recordar un espai proper, conegut per molts tarragonins que hi anaven d'excursió fa unes quantes dècades, apartat del centre i enmig de la natura.

El darrer tram de l'avinguda és l'únic on encara hi ha terrenys sense edificar. La crisi immobiliària va fer aturar un bloc de pisos tot just a nivell dels fonaments. L'altre, tocant a l'avinguda d'Andorra, tot i tenir diverses propostes, continua sent un solar.

el proper diumenge

El Mercat Central

Per Albert Ribot
President de l'Associació de Venedors del Mercat Central de Tarragona

Coordinació
Xavier Fernández José

A l'extrem esquerre, obres de prolongació de l'avinguda, que s'iniciaren l'any 1971.

A l'esquerra, perspectiva actual d'un dels carrers més importants de la ciutat. FOTO: LLUÍS MLIÁN

A la dreta, l'avinguda de Catalunya quedava als afores de Tarragona, amb alguns masos i camps de conreu al voltant.

